

man så til, hvad der i EU-sammenhæng ville være en regeringskonference om, hvilket fremtidigt grundlag NATO skal have som sikkerhedspolitisk organisation – eller også beslutter NATO sig til en afvikling af organisationen i betragtning af dens irrelevans som europæisk forsvarsalliance og i stedet satser på at udvikle OSCE til dens efterfølger som det sikkerhedspolitiske centrum for de vest- og østeuropæiske lande ud fra, at NATO's og den gamle opløste Warszawapagts gensidige forudsætninger for at eksistere er forsvundet.

Kl. 16.35

USA har helt klart draget sine egne konklusioner af den situation, NATO befinder sig i. Afghanistanaktionerne, som USA udførte, gjorde det klart, at NATO-landene ikke er i stand til at udføre den type højteknologiske operationer, og derfor vil USA i fremtiden både selv beslutte og selv udføre lignende militære operationer.

Det er vel også derfor, USA kan tillade, at der kommer syv helt nye lande ind i NATO kun få år efter, at de første Østlande blev lukket ind. USA synes at opfatte NATO som en europæisk sikkerhedspolitisk organisation, som de har den fuldstændig afgørende indflydelse på, men også som en organisation, der ikke er anvendelig til fremtidige vigtige overordnede USA-interventioner. Men USA vil stadig væk godt have det blå NATO-stempel og godkendelse af sine militære operationer.

USA kritiserer, at NATO's medlemslande ikke bruger penge nok på den militære oprustning, og der må jeg sige, at Enhedslistens opfattelse er en ganske anden. Vi mener, der bliver brugt alt for mange penge på militær omstrukturering af både det danske og andre europæiske landes forsvarsstyrker – beløb, som i forhold til en mere bred sikkerhedspolitisk opfattelse, ville være bedre givet ud på sociale projekter i form af konfliktforebyggende aktiviteter i de områder af verden, hvor man kan se, at konflikterne udvikler sig. Sammen med en bevidst udviklings- og handelsmæssig strategi ville det i mange situationer kunne forebygge de militære konflikter, som man i USA og i NATO-sammenhæng ender med at gribe ind over for. Ved sådan en form for konsekvent forebyggende arbejde ville NATO-landene ud over at gøre det rigtige over for de folk, som lever med de her konflikter, også spare en masse penge, som kunne bruges til andre og mere fornuftige gøremål i deres egne lande.

For et årti siden var NATO bange for at miste sin eksistensberettigelse efter Warszawapagts

nedlæggelse for over et årti siden. Daværende udenrigsminister, Uffe Ellemann-Jensen, sagde, at der var opstået et tomrum i Central- og Østeuropa, og at det var vigtigt, at NATO skulle udfylde det. Og det blev dengang NATO's begrundelse for at bevare sig selv.

Nu er NATO's generalsekretær, George Robertson, blevet nervøs for den nuværende udvikling, hvor USA vil køre tingene selv uden om NATO's militære struktur. I det nylig udkomne nummer af »European Voice« konstaterer George Robertson, at hvis NATO-landene ikke kan læse skriften på muren, er der ikke længere nogen fremtid for NATO som militær alliance, underforstået at det skal der være, for hvor ville vi ellers være henne. Derfor kræver han, at NATO-landene begynder at op- og omruste deres forsvar og øger bevillingerne til forsvaret, altså endnu en udgift for de danske skatteborgere.

Samtidig skal NATO's hovedfunktion ikke længere være et forsvar i traditionel forstand, og hvem skulle det egentlig også være et forsvar imod? Hvem af de vest-, central- og østeuropæiske lande skulle NATO faktisk være et forsvar imod?

Nej, nu skal NATO omlægges til at være en forsvarsorganisation mod al slags terrorisme. Det blev udtrykt meget klart af Francois Heisbourg fra en fransk tænketank, som til Week-endavisen den 17. maj i år sagde, at NATO's forsøg på at finde nye opgaver f.eks. i kampen mod terrorisme kun viser, hvor desperat man er. Kampen mod terrorisme kræver hurtig indsats af specialenheder, kræver koordineret indsats af politi og efterretningsvæsener, kræver indsigt i terroristernes finansielle kredsløb, kræver diplomati, hvilket alt sammen udføres meget bedre af andre organisationer end NATO. Men det vil formodentlig ikke afholde NATO fra at gøre terrorismebekæmpelse til det nye dyr i åbenbaringen, der skal sikre NATO's fortsatte eksistens.

Udenrigsminister Per Stig Møller mener åbenbart også, at det skal være NATO's opgave. Politiken kan den 15. maj i forbindelse med Reykjaviktopmødet citere udenrigsministeren for at sige, at NATO ikke bare skal sidde og vente på at blive angrebet. Vi skal ikke sidde og vente på, at f.eks. undergrundsbanen i Paris bliver sprængt i luften. Hvis vi bliver angrebet eller er sikre på, at vi vil blive det, skal vi kunne angribe forebyggende.

Ja, jeg vil ellers mene, at et angreb på en undergrundsbane, hvad enten det er i Paris eller i